

අවසන් දිනය

වෙලාව දවල් එකට ආසන්න වී ඇත. කොළඹ තොටළඟින් පිටත් වූ අංක 167 දරණ බස් රථය මේ මොහොත වෙද්දී බිලුමැන්ඩල් විදිය පසු කරමින් ධාවනය වෙමින් තිබේ. බස් රථය කුඩා රෝසා වර්ගයේ එකක් වූයෙන් එය ආමර් විදියට ළඟා වෙද්දීත් එහි ආසන සියල්ලම පාහේ මගීන්ගෙන් පිරී පැවතිණ.

බස් රථය ආමර් විදියට සේන්ද්‍ර වන විටත් ඔහු එතැන රැක සිටියේය. නිල් පැහැ ඩෙනිමක් සහ සුදු අත් දිග කම්සයකින් සැරසී සිටි ඔහු බස් රථය ඇතින් හරවද්දීම ඔහුගේ අතේ වූ ජංගම දුරකථනයෙන් ඇමතුමක් ගත්තේය.

“සර් බස් එක එනවා” ඔහු කීවේ එපමණකි, ඒ මොහොතෙම ඇමතුම විසන්ධි කළ ඔහු බස් නැවතුමේ රැඳී සිටි අතින් මගීන් සමගම පිටු පස දොරින් බස් රථයට ගොඩ විය.

බසය යළිත් ගමන ආරම්භ කළේය. එය ආමර් විදිය හරහා පංචිකාවත්ත දෙසට ඇදෙන්නට විය. ඒ අතරතුර බස් රථයට ගොඩ වී සිටි තැනැත්තා බසයේ පිටුපස ආසන පේළිය අසලට ගොස් හිටගත්තේය. එතැන ඔහු අසලම තවත් මගීහු කිහිප දෙනෙක්ම පේළියට හිටගෙන සිටිති. ඒ අතර වයසක කාන්තාවන් සහ පාසැල් නිලඇඳුම් ඇඳගත් ළමුන් කිහිප දෙනෙක්ද වූයෙන් ඔවුන්ව දකිද්දී ඔහුගේ දෑස් තුළ අවිනිශ්චිත වූ කෝපයක් ඇතිවිය. මෙය දැඩි අවදානම් සහගත කටයුත්තකි. එවන් මොහොතක බස් රථයේ සෙනග සිටීම නම් සුබ පෙර නිමිත්තක් නොවනු ඇත. ඔහු සිතුවේය.

ඒත් සමගම ඔහුගේ දෑස කවුළුවෙන් එහා පස වූ මහා මාර්ගය වෙත යොමුවිය.

“තවත් සුළු මොහොතකින්ම තමන් බලාපොරොත්තුවෙන් සිටින තැනැත්තා බස් රථයට ගොඩ වනු ඇත, එතැනින් පසු බස් රථය තුළ කුමක් සිදු වේවිදැයි දන්නේ උඩ සිටින දෙවියන් පමණි”

ඔහුගේ හදවතේ ස්පන්ධනය යළිත් වේගවත් විය. බසයේ ආධාරයකය අල්වාගෙන සිටියදීම ඔහුගේ ඇඟිලි තුළ වෙවුලීමක්

වූයෙන් ඔහු දැන් එකිනෙකට ගුලි කර ගත්තේය.

“නැත එසේ විය යුතු නැත, මෙවන් මොහොතක කිසිම ආකාරයක සැකයකට තුඩු දෙන ලෙස හැසිරිය යුතු නැත. මෙතැන් සිට ඉදිරියට සිදුවන සියල්ලම තීරණය වනුයේ ඔවුන් මෙම ක්‍රියාන්විතය හසුරුවන ආකාරය අනුවය” ඔහු තමාවම සන්සුන් කරන්නට වෙර දැරීය.

“මෙය ඉක්මනින්ම අවසන් වනු ඇත, මෙය ඉක්මනින්ම අවසන් වනු ඇත” ඔහු ජප කළේය. ඒත් සමගම තම අතේ වූ ඔරලෝසුව දෙස බැලූ ඔහු එහි වෙලාව හරියටම මැන ගත්තේය.

“1යි 10යි” ඔහුව යළිත් නොසන්සුන් විය.

ඒත් සමගම ඔහුට යමක් මතකයට ආවෙන් ඔහු ආසන දෙස සුක්ෂ්ම බැල්මක් හෙලන්නට පටන් ගත්තේය.

“ඇය මේ බස් රථයේ කොතැනක හෝ සිටිනු ඇත.”

ඔහු තම දැස් බසයේ සිටි මගීන් කරා ගෙන ගියේය. මෙය කොළඹ ප්‍රදේශයේ කොළඹ තොටළඟ, මෝදර, ආමර් විදිය යන අභියෝගී ජනාකීර්ණ සහ විවිධ ජාතීන් වල මිනිසුන් වාසය කරන්නාවූ බස් නැවතුම් කිහිපයක්ම පසුකර යන්නාවූ බස් රථයක් නිසාවෙන් මේ මොහොත වෙද්දීත් බස් රථය තුළ විවිධාකාර වූ ඇදුම්වලින් සැරසී ගත් කාන්තාවෝ වාඩි වී සිටියෝය. ඔවුන්ගෙන් සමහරු සල්වාර් සහ සාරි ඇඳ ගත් සිහල සහ දෙමළ කාන්තාවන් වූ අතර තවත් අය හිජාබයෙන් මුහුණ ආවරණය කර ගත් මුස්ලිම් කාන්තාවන් ය.

“ඇයත් ඔවුන් අතර සිටිය යුතුය. ඇය සිටින්නේ තද නිල් පාට සාරියකින් සැරසී සිහල කාන්තාවක් සේ වෙස් වලාගෙනය” ඔහු තමාට පිටුපස ඇති ඔහුගේ ඇස් මානයට පෙනෙන සියලුම අසන වලට ඇස් යවා ඒවායේ හිඳගෙන සිටි කාන්තාවන් දෙස බැල්මක් හෙලුවේය.

නැත, ඇය ජේන තෙක් මානෙක නැත.

එක්කෝ... ඇයව ලුහුබද්දී ඇය යළිත් වෙස් මාරු කරගන්නට ඇත, එසේ නැතහොත් ඇය ඉදිරිපස ඇති ආසන අතර කොහේ හෝ සැඟවී සිටිනු ඇත.

හිටගෙන සිටි තැනට ඉදිරිපස ඇති ආසන එතරම් පැහැදිලිව නොපෙනුණෙන්, බසයේ ආධරකය අල්වාගත් ඔහු අඩි කිහිපයක් සෙනග අතරින් ඉදිරියට ගමන් ගත්තේය. ඒ යන ගමන් අවට ආසන වල හිඳගෙන සිටි කාන්තාවන් දෙසත් පරික්ෂාකාරී බැල්මක් හෙලුවේය.

මේ ආකාරයෙන් අඩි කිහිපයක් ඉදිරියට යද්දී බස් රථය පංචිකාවත්ත හංදියට ළගා වූයෙන් ඔහුගේ පාදයන් එක්වරම නැවතුණේය.

“තවත් අඩියක්වත් ඉදිරියට යා යුතු නැත, තව සුළු මොහොතකින්ම ඔහු බස් රථයට ගොඩ වනු ඇත, ඊට පෙර පිටුපස ඇති පාපුවරුව අසලට ගොස් හිට ගත යුතුය”

ඔහු ඉක්මන් කළේය. බසයේ ඉදිරියට ගියාටත් වඩා වේගයකින් බසයේ පිටුපසට ගිය ඔහු එහි දොර අසල ඇති පාපුවරුව අවහිර කරමින් හිටගත්තේය.

බස් රථය ප්‍රධාන මාර්ගය හරහා පංචිකාවත්ත බස් නැවතුමට අවතීර්ණ වෙමින් තිබුණේය. වෙලාව දහවල් දෙකට ළගා වෙමින් තිබුණෙන් මාර්ගය කාරාය බහුලය. වාහන සහ මිනිසුන් මාර්ගයෙහි පිරී ගොස් ඇත. ඔහු පාපුවරුවට විත් හිස බසයෙන් ඉවතට දමා ඔහුට එක එල්ලේ ඉදිරියෙන් පෙනෙන මාවත දෙස බැලුවේය. තවත් මීටර් කිහිපයක් දුරින් ඇත්තේ පංචිකාවත්ත ප්‍රධාන බස් නැවතුම් පොළයි. ඒ දෙස බලා සිටියදීම ඔහු අසලම ඇසුණ කටහඬකින් ඔහුගේ අවධානය ඒ දෙසට යොමු විය.

“පංචිකාවත්ත හංදියෙන් බහින අය ඉස්සරහින් බැහැගන්න” කොන්දොස්තර මගීන්ව ද තල්ලු කරමින් ඉදිරිපස සිට පිටුපස දොර වෙතට පැමිණෙමින් සිටියි.

ඔහු පාපුවරුවෙහි යකඩ බරාදය දැඩිව අල්වා ගත්තේය.

“සිදුවිය යුතු දේ සිදුවනු ඇත, තමා මියගියහොත් තමාත් සමගම බස් රථයේ සිටින අනිත් අයත් කැළි කැළි වලට විසිවී යනු ඇත” ඔහුගේ සිත යළිත් එම හිතියෙන්ම දැවී ගියේය.

“මහත්තයා බස් එකෙන් බහින්නැත්තම් උඩට එන්න, භූටබෝඩි එකේ එල්ලිලා ඉන්නැතිව” ඒ හඬින් ඔහුව තිගැස්සුණේය.

කොන්දොස්තර ඔහු අසලටම විත් ඔහුවත් තල්ලු කරමින් පාපුවරුවේ අන්තිම පඩියට ගොස් හිටගත්තේය.

“මහත්තයෝ පොඩ්ඩක් උඩට යනවකෝ” එක පාරක් කිව්වම.. කොන්දොස්තර යලිත් දෙස් තියන්නට පටන් ගනියි.

එහෙත් ඔහු තමන් හිටගෙන සිටි තැනින් හෙල්ලුනේවත් නැත. පාපුවරුවෙන් උඩට යනවට වඩා බස් රථයට ගොඩ වීමට යන මගීන්ව නැවැත්විය හැකිනම් හොඳ යැයි ඔහු සිතුවේය. එහෙත් මේ එයට කාලය නොවේ. එසේ කිරීමට තැත් කළහොත් තමන්වත් නොසිතන ආකාරයේ දරුණු බේදවාදයකින් මෙම ක්‍රියාන්විතය අසාර්ථක වී යනු ඇත. ඔහු වචනයක්වත් නොකියා පාපුවරුවේ සිට ඇතින් පෙනෙන පංචිකාවත්ත බස් නැවතුම දෙස බලා සිටියේය. බසය නැවතුමට ළඟා වෙමින් ඇත.

රියැදුරා බසයේ වේගය අඩු කළේය. බසය වම් පසට කැපු ඔහු මාර්ගයේ අයිනට කර බස් රථය නැවැත්තුවේය. ඒත් සමගම බසයෙන් පහතට අඩිය තැබූ කොන්දොස්තර එතැන් සිට ඉදිරියට ඇති බස් නැවතුම් සියල්ලේම නම් කියමින් මගීන්ව නග්ගන්නට පටන් ගත්තේය.

“පිටුපස්සෙන් නගින්නකෝ, ඉස්සරහින් නගින්න බලන්නැතිව” විටෙක ඔහු කැගැසුවේය. ඒ හඬ නිසාම බසයේ ඉදිරිපසින් ඇතුල් වීමට හිටගෙන සිටි මිනිසුන් කිහිප දෙනෙකු බසයේ පිටුපස දොර වෙතට දුව ආවත්, එතැන සිටි එක් තැනැත්තෙක් පමණක් ඉදිරිපසින් බසිමින් සිටි මගීන්ට ඉඩ දෙමින් එතැනින්ම ඇතුළට ඒමට බලාගෙන සිටියේය. කොන්දොස්තර ඔහු දෙස බලා යලිත් කිහිප වාරයක්ම කෑ ගැසුවේය.

“මේ ඔය මුස්ලිම් කෙනා” ඔහු අත දිග හැර මගියාට කතා කළේය. “මෙහෙත් නගින්නකෝ... ඉස්සරහින් මිනිස්සු බහිනවනේ”

එහෙත් ඉදිරිපස දොර අසල සිටි මගියා වචනයක්වත් කතා කළේ නැත. ඔහු තම හිසේ වූ සුදු තොප්පිය හරිගස්සමින් ඔහු කියූ දේ නොඇසුනාක් මෙන් මගීන් සියල්ලන්ම බැස අවසන් වන තුරු සන්සුන්ව හිටගෙන සිටියේය.

තත්පර කිහිපයක් ගෙවී ගියේය. එම නැවතුමෙන් බැසීමට

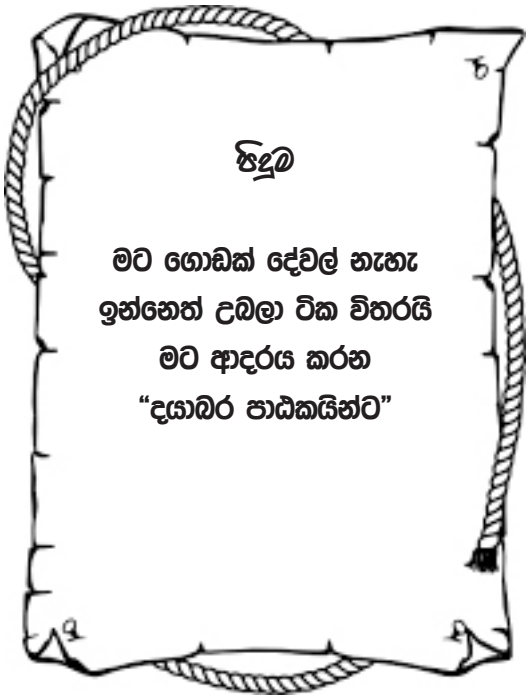
සිටි සියල්ලන්ම බැස ගිය පසුව ඔහු බස් රථයට ගොඩ විය. බස් රථයට ගොඩ වූ වහාම ඔහුගේ දෑස බස් රථයේ එහා කොනෙහි පාපුවරුව මත සිටි අනෙක් තැනැත්තා වෙතට යොමුවිය. ඔවුන් දෙදෙනාගෙම දෙනෙත් එකට සට්ටනය වූ මේ මොහොතේ බස් රථය යළිත් මාර්ගයට හරවා ගත් රියදුරු එය ඊළඟ නැවතුම වූ කොළඹ මරදාන කරා ධාවනය කරන්නට වූයේය.

ඒත් සමගම බස් රථයට ගොඩ වූ තැනැත්තා බසයේ රියදුරු අසුන ආසන්නයට විත් සියල්ලන්ටම පෙනෙන සේ බසයේ මැද කොටසට වන්නට හිටගත්තේය. ඔහු ඇඳ සිටින්නේ අවර්ණ වූ දිගු ජුබ්බා වර්ගයේ ඇඳුමකි. එහි උඩු කොටස වැසෙන්නට කළු සළුවක් පෙරොගෙන සිටි ඔහු බස් රථය මැදට විත් හිටගන්නවාත් සමගම එම සළුව ගලවා ඉවත් කොට "අල්ලාහු අක්බාර්" යැයි කැහැසුයෙන් බසයේ සිටි සියල්ලන්ගේම දෙනෙත් ඔහු දෙසට හැරුණේය. ඔහු තම ශරීරයට අටවාගෙන සිටි දෙය දැකීමෙන් කම්පනයට පත් වූ මගීහු කෑ ගසමින් තම ආසන වලින් හිට ගැනීමට වෑයම් කළෝය.

එහෙත් ඔවුන් එකෙකුටවත් බසයෙන් පිටතට අඩියක්වත් තැබීමට හැකිවූයේ නැත. අඩි හයක් පමණ උස වූ පකිස්ථානුවෙක් මෙන් පැහැපත් ශරීරයක් තිබුණු මෙම මුස්ලිම් ජාතිකයා ඔහුගේ ඉණෙහි තිබුණු ඩෙකනේටරය අතට ගෙන එහි ස්විචයට ඇඟිල්ල තබා එය ඉහළට එසවූයේය. එය තමන්ගේ අවසානය යැයි දැනගත් මගීහු එකා පිට එකා වැටී එතැනම ගල් ගැසී නතර වූහ. ඔහු ස්විචය සියල්ලන්ටම පෙනෙන සේ ඉහළට ඔසවමින් අවසන් වරටත් "අල්ලාහු අක්බාර්" යැයි කෑ ගැසීය.

කොළඹ ප්‍රහාරය

(කොළඹ නගරයම භීතියෙන් ඇවිල්ලු දවස් හතක්)

පිළිබඳ

මට ගොඩක් දේවල් නැතැ
ඉන්නෙත් උබලා ටික විතරයි
මට ආදරය කරන
“දයාබර පාඩකයින්ට”

කොළඹ ප්‍රභාරය

ප්‍රථම මුද්‍රණය : 2022 සැප්තැම්බර්

2022 © මුතුමුදලිගේ නිශ්ශංක

ISBN 978-624-5552-04-7

සෝදුපත් පරීක්ෂාව - කවිශා විජේතුංග

පිටු සැකසුම - කාවින්ද්‍රා රත්නායක

පිටකවර නිර්මාණය - කලණ ගංගානාත්

පෙර කියවීම

තාරුනී නිල්මා

මංජුල විජේසිංහ

උපුල් තාරක

මුද්‍රණය

නියෝ ග්‍රැෆික්ස් පුද්ගලික සමාගම,

44, උඩහමුල්ල දුම්රියපොළ පාර,

ගංගොඩවිල, නුගේගොඩ.

0112 820 220 | info@neo.lk

ප්‍රකාශනය

පොත් මි ප්‍රකාශන

Muthumudalige Holding (Pvt& Ltd)

K Cyril C Perera Mw

Kotahena, Coombo 13

The story, all names, characters, and incidents portrayed in this production are fictitious. No identification with actual persons (living or deceased), places, buildings, and products is intended or should be inferred.

දින හතකට තේර

පළමු පිපුරුම - කොළඹ කොටහේන වාසල විදිය

කොටහේන කොළඹ ඇති ජනාකීර්ණම නගර වලින් එකකි. වර්ග කිලෝ මීටර 23 ක වපරිසරයක දිව යන කොළඹ කොටහේන නගරය තුළ සිංහල මෙන්ම දමිළ සහ මුස්ලිම් ජාතීන්ද වාසය කළෙන් එය ලංකාවේ ඇති ජනාකීර්ණම "මිශ්‍ර" නගරයන්ගෙන්ද එකක් විය. ඒ නිසාම මෙම නගරය දමිළ ඊලාම් යුද්ධය පැවති කාල වකවානුව තුළ එල් ටී ටී ඊ ත්‍රස්තයන්ගේ නිළ නොවන වාසස්ථානයක් බවට පත් වී තිබිණ. කොළඹ කේන්ද්‍ර කොටගෙන පුපුරාගිය බෝම්බ කිහිපයකම ප්‍රධාන මොළකරුවන් ජීවත් වූයේ කොටහේනේය. එසේ නැතහොත් ඒවා හසුරුවන්නන් හෝ මරාගෙන මැරෙන ත්‍රස්ත සොල්දාදුවන් ජීවත් වූයේ එහිය. විශේෂයෙන්ම කොළඹදී පුපුරාගිය මරාගෙන මැරෙන බෝම්බ කිහිපයක්ම සැලසුම් කොට තිබුනේද කොටහේන නගරය තුළය. ඉන් එක් බෝම්බයක් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ හිටපු නායක, ජනාධිපති රණසිංහ ප්‍රේමදාස මහතාට ඉලක්ක කොටගෙන ආමර් විදියේදී පුපුරා ගිය අතර අනිත් බෝම්බය පිටකොටුව ප්‍රධාන බස් නැවතුම් පොළ තුළ පුපුරා ගියේය. මේවායින් විසි ගණනකට අධික සාමාන්‍ය ජනයා ජීවිතක්ෂයට පත් වෙද්දී, එවැනිම තවත් මිලේච්ඡ ප්‍රහාරයක් කොටහේන ශිවම් කෝවිල අසලදී සිදුවිය. තම බිරිඳත් සමග කෝවිලට ගොස් පිටතට පැමිණෙමින් සිටි එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ටී මහේෂ්වරන්ව අමු අමුවේ වෙඩි තබා සාතනය කර දැමීය. එය සිදුවූයේ මහා දවාලේ දෙනෝ දහක් ජනයා බලා සිටියදීය. මේ නිසාම කොටහේන කොළඹ නගරයේ ඇති ප්‍රධාන මර්මස්ථාන වලින් එකක් ලෙස හඳුන්වනු ලැබීය.

ඒ යුද්ධය දරුණුව පැවති කාලවකවානුවේදීය.

එහෙත් යුද්ධය අවසන් වී ගෙවී ගිය වසර කිහිපය තුළ කොටහේන යලිත් සන්සුන් විය. තැනින් තැන සිදුවූ සුළු අපරාධත්, පාකාල කල්ලි වල තිරිසන් ක්‍රියාත් හැරෙන්නට වෙනත් ත්‍රස්තවාදී ප්‍රහාරයන් එහි වාර්තා වූයේ නැත. මේ නිසාම පොලිසිය කොටහේන කෙරෙහි දැක්වූ සැලකිල්ලත් හීනව යන්නට විය.

මා ඔබට කියන්නට යන මෙම කතාව සිදුවූයේ එවන් කාල වකවානුවක පොලිසියේ අවධානය කොටහේන තුළ සිදුවූ ත්‍රස්ත ක්‍රියා වලින් මුළුමනින්ම ගිලිහී ගිය අවධියකය.

වෙලාව හවස තුනට ආසන්නව තිබිණ. කොටහේන පොලිසියේ සිටි බොහෝමයක් නිලධාරීන් මේ වෙද්දීන් විවිධ රාජකාරීන් සඳහා පිටත්ව ගොස් තිබුණෙන් මේ මොහොතේ පොලිස් ස්ථානයේ සිටියේ උප පොලිස් පරීක්ෂකවරයෙකුත් තවත් සැරයන් සහ කොස්තාපල්වරුන් කිහිප දෙනෙකු පමණි. පොලිස් ස්ථානයට ඇතුළු වන තැනම සාලයෙහි පැමිණිලි සටහන් කර ගැනීමේ අංශය වූ අතර එතැන වූ මේසයක රවුම් මුහුණකින් සහ මහතා ගරීරයකින් යුත් මැදි වයසේ පොලිස් සැරයන්වරයෙකු වාඩි වී සිටියේය. ඔහු ඉදිරියේ සිටියේ වයස අවුරුදු විසි පහක පමණ තරුණ කාන්තාවකි. ඇය පැහැපත් පෙනුමකින් යුක්ත වූ නිසාම සැරයන්වරයා ඇයගේ පැමිණිල්ල කෙරෙහි විශේෂ අවධානයක් යොමු කරන බැව් පෙනිණි. එම පැමිණිල්ල ලියා ගන්නා ගමන් ඔහු ඇයත් සමග කුළුපත වීමට උත්සහා කළේය. සමහරක් විටෙක පැමිණිල්ල ලියා ගනිමින් සිටියදී පැන පොත මත තබා පුවටට හේත්තු වුණු ඔහු ඇය දෙස ප්‍රේමාන්විත බැල්මක් හෙළුවේය. එහෙත් ඇය එයට කැමති වූ බවක් පෙනෙන්නට නොතිබුණෙන් තම "ප්‍රේමාවලෝකනය" අතැර දැමූ ඔහු එක දිගටම ලියන්නට පටන් ගත්තේය.

මේ අතර ඔහුට නුදුරෙන් මේසයක් මතවූ දුරකථනය නාද විය. පුවටෙන් නැගිට ගත් ඔහු තරුණියටත් "පොඩ්ඩක් ඉන්නැයි" ඉති කරමින් මේසය අසලට ගියේය. මෙම මේසය අසල වූ තවත් කාමරයක උප පොලිස් පරීක්ෂක සමරජීව වාඩි වී සිටියේය. සැරයන් වරයා එතැනට යත්ම සමරජීව ඔහුගේ හිස හරවා ඒ දෙස බැලූයෙන් ඔහුටත් "ළාමක වර්ගයේ" සිතහවක් පෑ සැරයන් වරයා රිසිවරයා ගෙන ඔහුගේ කනේ තබා ගත්තේය.

"හෙලෝ කොටහේන පොලිස් ස්ථානය අමතනවා"

"හෙලෝ"

එහා පසින් ඇසුනේ පිරිමි කටහඬකි. එහෙත් එම කටහඬ ගව් ගණනක් දුරින් ඇසෙන කටහඬක් මෙන් කනට නුහුරු

ආකාරයෙන් ඇසෙන්නට වූයෙන් සැරයන්වරයා දුරකථනය තවත් කනට ළං කර ගත්තේය.

“සර්, කොටහේන පොලිසියද?”

“ඔව් කියන්න” සැරයන් යළිත් කීවේය.

“සර් ඔත්තුවක් දෙන්න තියෙනවා”

“මොකක් ගැනද?”

“වාසල පාරේ, ලොන්ඩර් හන්දියට හැරෙද්දීම තියෙන තට්ටු දෙකේ බේකරිය ගැන, ටීබී ඒකේ උඩ තට්ටුවක් කුළියට දීලා තියෙන්නේ සර්”

“ඉතින්”

“ඒ උඩ තට්ටුවේ මුස්ලිම් කෙනෙක් ජීවත් වෙනවා”

“ඉතින්” සැරයන් වරයා යළිත් ඇසීය. ඒත් සමගම ඔහුගේ දෑස් තම මේසය අසල හිඳගෙන සිටින තරුණිය දෙසට ගියේය. එම තරුණිය ඉදිරියෙන් ඇත දර්පනයෙන් ඇයගේ මුහුණ ඔහුට හොඳින් බලා ගත හැක. ඇය එතැන සිට ඔහු දෙස බලාගෙන සිටියි. ඒ බැල්ම නිසාම ඔහුගේ මුහුණින් යළිත් අර ළාමක සිනහවම නික්මී ආ අතර, ඇය දෙස බලා ඇසකින් ඉඟි කළ ඔහු තම කටහඬේ බැඳැරුම්කම තවත් වැඩි කළේය.

“ඉතින් මොකක්ද තමුන්ට කියන්න තියෙන්නේ” ඔහු ඇසුවේය.

“සර්... ඒ බේකරියට මේ දවස් වල එක එක ජාතියේ මිනිස්සු එනවා. පොඩ්ඩක් ඒ ගැන විමසිල්ලෙන් ඉන්න. ඒ කවුරුවත් අපි අඳුරන අය නෙමෙයි”

“ඉතින් මිස්ටර් තමුන් අඳුරන්නේ නැති වුණාට” සැරයන් වරයා යමක් කියන්නට කට ඇරියේය. ඒත් සමගම එහා පසින් ඇමතුම ගත් තැනැත්තා එය විසන්ධි කර දැමූයෙන් ඔහුගේ මුහුණ මලානික වී යන්නට විය. ඔහුගේ දෑස් යළිත් දර්පනයෙන් පෙනෙන තරුණියගේ රූපය දෙසට යොමු විය. ඇය බිම බලාගෙන සිටියි. ඔහු දුරකථනය යළිත් රිසිවරයේ තබා ලඟි ලඟියේ තම මේසයට එන්නට හැරුණේය. එහෙත් ඒ මොහොතෙම කාමරයෙන් එළියට පැමිණෙමින් සිටි එස් අයි වරයා ඔහු අසල නැවතුණේය.

“මොකක්ද කෝල් එක” ඔහු ඇසුවේය.

“නැහැ සර්, වැදගත් එකක් වෙන්න බැහැ... පාන් බේකරියක් ගැන පැමිණිල්ලක්”

“මොන බේකරියද?”

උප පොලිස් පරීක්ෂක සමරජීව කාමරයෙන් එළියට ආයේ වෙනත් පැමිණිල්ලක් විභාග කිරීමට යෑමට වුවත්, සැරයන්ගේ “බේකරියේ” කතාව නිසාවෙන් ඔහු එයට අවධානයෙන් සවන් දෙන්නට ඇත.

“සර් අර වාසල පාරට හැරෙද්දීම තියෙන්නේ තට්ටු දෙකේ එක”

“ඒක දැන වහලා නෙමේද තියෙන්නේ?”

“වහලද” සැරයන්වරයා මිමිණුවේය.

ඔහුගේ එම ප්‍රතිචාරයෙන් උප පොලිස් පරීක්ෂකගේ මුහුණ වෙනස් වී ගියේය. කොටහේනේ පොලිස් වසමට අයත්ව අවුරුදු කිහිපයක්ම සේවය කර ඇති එස් අයි සමරජීව මෙම ඉසව්වේ සෑම ස්ථානයක්ම හොඳින් හඳුනා නිසාවෙන් මීට වසර කිහිපයකට පෙර වසා දැමූ වාසල පාරේ පාන් බේකරිය ඔහුට අමුත්තක් වූයේ නැත. එහෙත් එහි දෙවැනි මහල කුළියට දී ඇති බැව් දැන ගැනීම ඔහුගේ අවධානය තවත් ඒ දෙසට යොමු කරන්නට සමත් විය.

“කෝල් කරපු කෙනා මොකක්ද කිව්වේ” ඔහු යළිත් ඇසුවේය. ඔහුගේ හඬෙහි ඇත්තේ බැරෑරුම් කමකි. ඒ බැව් අවබෝධ කරගත් සැරයන් රත්තපිරිත් තරුණිය ගැන වූ සිතුවිල්ල හිතෙන් අහක් කොට දමා තම ප්‍රධානියා ඉදිරියේ සිරුවෙන් හිටගත්තේය.

“සර් ඒ බේකරියේ මුස්ලිම් අය කිහිප දෙනෙක් ගැවසෙනවු” ඔහු කීවේ එපමණකි. උප පොලිස් පරීක්ෂක වරයා ඔහුගේ අතෙහි වූ හිස් වැස්ම හිසට දමා ගත්තේය.

“එනවා යන්න” ඔහු කීවේය.

“සර්” සැරයන් වරයා එම අනපේක්ෂිත විධානයෙන් මුමුණන්නට පටන් ගත්තේය.

“එනවා යන්න ඒ බේකරිය වෙක් කරන්න” එස්. අයි. සමරජීව

එසේ පවසමින් පොලිස් ජිප්ටිය නවතා තිබුණු රථගාල දෙසට යන්නට විය. සැරයන් රත්නවීරගේ දැස් ඔහු පැමිණිල්ල ගනිමින් සිටි තරුණිය දෙසට හැරිණි. ඇය තවමත් තමා එනතුරු බලාපොරොත්තුවෙන් සිටිනවාක් යැයි ඔහුට සිතුවෙන් ඇයව හැරදමා එස් අයි වරයා සමග යාමට ඔහුගේ සිත අදිමදි කරන්නට ඇත. එහෙත් කළ හැක්කක් නොමැත. සමරජීව තමන්ට වඩා ඉහළ තනතුරක් දරන්නෙකි, ඊටත් වඩා ඔහු කුකුල් කේන්ති කාරයෙක් වූයෙන් තමා ගමන යාමට අදි මදි කළහොත් එයින් සිත් රිදවීමක් සිදුවිය හැකි යැයි සිතූ සැරයන් රත්නවීර එතැන සිටි ආධුනික කොස්තාපල් වරයෙකු දෙසට හැරුණේය.

“අර කෙල්ලගේ පැමිණිල්ල ලියලා ඉවර කරනවා” කී ඔහු තරුණිය හිඳ සිටි මේසය අසලට ගොස් එතැන තිබුණු ඔහුගේ හිස් වැස්ම අරගන්නා ගමන් තරුණිය දෙසටත් නැඹුරු වී තවත් ලාමක සිනහවක් පැවේය.

“මම හදිසි වැඩකට එළියට යනවා... කොස්තාපල් පැමිණිල්ල ගනියි” කී ඔහු තවත් මඳක් ඇ දෙසට නැවී “අපි ආයෙත් හමුවෙමු” යැයි පැවසුවෙන් පුටුවේ හිඳ සිටි තරුණියගේ දැස් විශාල වී ගියේය.

“අපි මොකටද ආයේ හමුවෙන්නේ” ඇය පුපුරමින් ඇසුවාය.

ඇයගේ කෝපයෙන් පසුබා ගිය සැරයන් වරයා පැමිණිලි මේසයට පැමිණෙමින් සිටි කොස්තාපල් දෙසවත් නොබලා එතැනින් හින් සිරුවේ මාරුවිය.

ඔහු ජිප්ටිය අසලට යන විටත් එස් අයි සමරජීව ජිප්ටිය ඉදිරියේ හිටගෙන සිටියේය.

“සර් .. අපි වාසල පාරටද යන්න ඕන” ජිප්ටිය දෙසට දුව එන ගමන් රත්නවීර ඇසුයෙන්.

“ඔව්” යනුවෙන් හිසින් සන් කළ සමරජීව ජිප්ටිය නැගුණේය. රත්නවීර අතින් පසින් නැග වාහනය පණ ගන්වා ගත්තේය.

කොටහේන පොලිස් ස්ථානය අසලම පිහිටා ඇත්තේ ගණ දෙවි කෝවිලයි. එතැනට පහතින් ඇති මංසන්ධියෙන් හැරුණු විට කොටහේනේ ඇති ප්‍රධාන පාසලක් වන යහපත් එඩ්වර්ග්

කන්‍යාරාමයන්, ඉන් පසුව ශාන්ත ලුසියා දේවස්ථානයට යන මාවතක් හමුවෙයි. ජීජ්රිය එම මාවතින් හරවා ගත් රත්නවීර එම පටු මාවත ඔස්සේ වාසල විදිය දෙසට එන්නට විය.

“තමුත් මොකද ඔය තරම් ගැහැනුන්ට කැරුර” ඒ එන ගමන් සමරජීව සිනහවකුත් සමග රත්නවීර දෙස බලා ඇසුවේය. රත්නවීර ඔහුගේ තරබාරු මුහුණින් ඉදිරියට නෙරා විත් තිබුණු දත් කුට්ටමත් විලිස්සා සිනහවක් පෑවේය.

“සර්... මට විහිළු කරනවා” ඔහු කීවේය.

“විහිළු නෙමෙයි අයිසේ මම ඇත්තට ඇහැව්වේ, පොලිසියට එන ගැහැනුන්ට තමුසෙගෙන් බේරිල්ලක් නැහැනේ” එය සමරජීවගේ මුවින් පිටවූයේ විහිළුවකටත් වඩා අපවාදයක් ලෙසිනි. ඒ නිසාම සැරයන් රත්නවීර ඔහුගේ උඩු දර්පණයෙන් පෙනෙන සමරජීවගේ මුහුණ දෙස මනා බැල්මක් හෙලුවේය. තමන් පිළිතුරක් ලබා දෙන තුරු ප්‍රධානියා ඔහු දෙස බලාගෙන සිටියි. ඔහුගේ මුහුණේ ඇත්තේ බැරෑරුම් කමක්ද නැතහොත් මවාගත් කෝපයක්දැයි රත්නවීර කල්පනා කළේය. සමරජීව කේන්ති කාරයෙකු වුවත් මෙවන් කතා වලට ඔහු ප්‍රිය කරන්නෙකු වූයෙන් ඔහු මේ තනන්නේ තමන්ව බයටි කිරීමට යැයි රත්නවීර සිතුවේය. ඒ නිසාම කතාව වෙනස් කිරීමේ අවියෙන් ජනේලයෙන් පෙනෙන කොටහේන මහල් නිවාස සංකීර්ණය දෙස බැලූ ඔහු මෙසේ කීවේය.

“මේවයෙන් මුස්ලිම් මිනිස්සුනම් ඕන තරම් ඉන්නවා”

“ඉතින්” සමරජීව ඇසුවේය.

“මම කියන්නේ අර ආපු කෝල් එක බොරුවක්, එහෙම නැත්නම් ඒ මිනිස්සු එක්ක තරහෙන් ඉන්න එකෙක් කරපු වැඩක්”

“වෙන්න පුළුවන්... එහෙත් පොලිසිය ඇතුළට වෙලා ගැහැනුන්ගේ මුහුණ දිහා බලාගෙන ඉන්නවට වැඩිය තමුසේ මේ වගේ දෙයක්වත් කරන එක හොඳ නැද්ද?”

ඔහු තවමත් එය අතහැර නැත. එහිත් රත්නවීරගේ මුහුණ බේරී වී ගියේය. එහෙත් කලින් සේම ළාමක සිනහවකින් තම ප්‍රධානියා දෙස බැලූ රත්නවීර කිසිවක් නොකියා ජීජ්රිය ධාවනය කරන්නට විය.

තම කතාවෙන් රත්නවීරගේ මුහුණ බෙරවී යනු දුටු සමරජීව ඔහුගේ උරහිසට අතක් තබා සෙලවූයේය.

“තමුසේ ඒක සිරියස් ගත්තද?” ඔහු ඇසුවේය.

“නැහැ” රත්නවීර සිනහා සුනේය. “මම දන්නවා සර් විහිළුවක් කරන්නේ කියලා” කී ඔහු සමරජීව දෙස ලෙන්ගතු බැල්මක් හෙලුවේය.

ඔවුන් දෙදෙනාම කොටහේන පොලිසියට අනියුක්තව වසර කිහිපයක්ම සේවය කර ඇති බැවින් ඔවුන් අතර ඇත්තේ කුළුපග කමකි. සමරජීව කුකුල් කේන්ති කාරයෙකු වුවත් ඔහු කිසි විටෙක ඔහු යටතේ සේවය කරන නිලධාරීන්ට නොමනා ලෙස බැණ වැදුනේ නැත. එහෙත් මොනම තත්වයකදී වුවත් ඔහු රාජකාරිය හරියටම ඉෂ්ට කළේය. ඔවුන් මේ යන ගමනත් සමරජීවට නොයා සිටීමට හැකියාවක් තිබූ ගමනකි. එහෙත් පොලිසියට ලැබෙන සියුම් ඔත්තුවක වුවත් ඇති වැදගත් කම දන්නා ඔහු එවන් තොරතුරු අතැර දමන්නේ නැත.

ජීප්රිය මේ මොහොතේ ලුසියාස් මාවත ඔස්සේ ගමන් කරමින් තිබිණ. මේ මාවතෙහි ඇති කඩයක් ඉදිරියේ එක පෙළට සිටවා තිබුණු සෙල්ලම් බඩු වැලක් දුටු සමරජීව රථය නවත්තන්නැයි කියෙන් රත්නවීර ජීප්රිය මාර්ගය අයිනට කොට නැවැත්තුවේය. සමරජීව එයින් බැස ගොස් කඩයේ සිටවා තිබුණු රෝස පාට ගවුමක් ඇන්දවූ බෝනික්කියක්වත් ගෙන යළිත් ජීප්රිය වෙතට පැමිණියේය. එය දකිද්දී සැරයන් රත්නවීරගේ මුහුණත් සිහිත් සිනහවක් නික්මී ආවේය.

“දුවටද?”

“ඔව්” සමරජීව හිස වනා බෝනික්කියව ඔහුට ජීප්රිය ඉදිරියෙන් වූ ඩැෂ් බෝඩය මත තැබීය.

රත්නවීර කලින් ඔහුගේ මුහුණට පිරුණු සිනහවෙන්ම යළිත් තම ජීප්රිය පණ ගන්වා ගත්තේය. සමරජීව ජීවත් වූයෙන් ශාන්ත ලුසියා මාවතේම වූ කුලී නිවසක වූ අතර ඒ ජීප්රිය ඒ මොහොතේ යමින් තිබුනේද එම විදිය අසලින් ය.

“සර් අපි ගෙදරට ගිහින් ඕකක් දිලම යමු එහෙනම්” රත්නවීර

ඔහුගේ සුපුරුදු කුළුපහ සිනහවෙන්ම පැවසුවේය.

“නැහැ.. දූ දැන් නිදි ඇති... අපි වැඩේ ඉවර කරලා යමු” සමරජීවත් සිනහවකින්ම පිළිතුරු දුන්නේය.

කොටහේන වාසල මාවත එහි වූ ජනාකීර්ණම විදීන්ගෙන් එකකි. මෙම විදිය දිගටම විවිධාකාරයේ නිවාස එක දිගට පිහිටා තිබුණු අතර “වාසල හංදියේ බේකරිය” නමින් ප්‍රචලිතව තිබුණු එම බේකරිය ඇති තට්ටු දෙකේ ගොඩනැගිල්ල තිබුණේ මෙම නිවාසයන් මැදිවන්නටය. ඒ නිසාම සැරයන් රත්නවීර පැදවූ පොලිස් ජීප්ටිය ගොඩනැගිල්ල ඉදිරියෙහි නවත්තද්දී ඒ අවට ජීවත් වූ මිනිසුන් තම නිවෙස්වලින් එළියට විත් ඒ දෙස බලාසිටින්නට පටන් ගත්තෙන් ජීප්ටියෙන් බසිද්දීම ඔවුන් දෙසට හැරුණු රත්නවීර තම ඉණෙහි වූ බැටන් පොල්ල වනා ඔවුන්ට නිවෙස් තුළට යන ලෙස සන් කළත් එකෙක්වත් එය මායිම් කළ බවක් පෙනෙන්නට තිබුණේ නැත.

සමරජීව ජීප්ටියෙන් බැස තමා අසල වූ තට්ටු දෙකේ ගොඩනැගිල්ල දෙස බැලීය. එහි මුදුනෙහි “වාසල බේකරිය” නමින් ගැසූ බෝඩ් තහඩුව මළකඩ කමින් ඇත. මෙම බේකරිය මීට පෙර ගජරාමෙට ව්‍යාපාර තිබුණු බේකරියක් වුවත් එහි අයිතිකරු වූ “දමිළ මුදලාලි” නමින් හැඳින්වූ තැනැත්තෙකු හදිස්සියේම මිය පරලොව ගියෙන් එය එතැන් සිට වසා දැමීය. ගොඩනැගිල්ලේ යට තට්ටුව කළු පැහැ විශාල යකඩ දොරකින් වසා තිබුණෙන් සමරජීව උඩු මහල දෙසට බැල්මක් හෙළුවේය. උඩු මහලට යෑමට ඇති පිය ගැට පෙළ ඇත්තේද ගොඩනැගිල්ලේම පැත්තකට වෙන්නටය. රත්නවීර දෙස බැලූ ඔහු “යමු” යනුවෙන් හිසින් සන් කොට තරප්පු පෙළ නගින්නට පටන් ගත්තේය.

ඔවුන් පටු තරප්පු පෙළ ඔස්සේ උඩු මහලට ගොස් එහි වසා තිබුණු දොරක් අසල නතර විය. එම දොරෙහි “බුදු සරණයි” යනුවෙන් ලියූ ස්ටිකරයක් ගසා ඇති අතර එයට යටින් අරාබි භාෂාවෙන් ගැසූ තවත් ස්ටිකරයකි. එය දකින්නම රත්නවීරගේ දෑස් සිනහවකින් පිරී ගියේය.

“මුත් හැම ආගමට අයිති එවුන් වගේ” ඔහු කියෙන් සමරජීව මඳක් පිටුපසට වී හිටගෙන දොරට තට්ටු කරන්නැයි රත්නවීරට සන්

කළේය. ඒ අතර ඔහු එම නිවස අවට තවත් බැල්මක් හෙළුවේය. නිවසට ඇතුල්වීමේ දොර පඩිපෙළට මුහුණලා එක එල්ලේම පිහිටා ඇත. හිස හරවා බැලීමට තැනක්වත් ඔහුට පෙනෙන්නට නැත. පඩිපෙළ සකසා ඇත්තේ නිවසට ඇතුළුවීමටම පමණි.

කිහිප වරක්ම තට්ටු කළත් දොර විවර නොවූයෙන් රත්නවීර තට්ටු කිරීම තවත් වේගවත් කළේය. ටික වෙලාවකින් කාන්තාවක් විත් දොර විවර කළාය. තමා ඉදිරියේ සිටි පොලිස් නිලධාරීන්ව දැකීමෙන් ඇයගේ දෑස් වික්ෂිප්ත වූයෙන් ඇය එක්වරම ඇයගේ කරෙහි තිබුණු සඵවෙන් හිස ආවරණය කරගන්නාය.

“වෙන කවුද ගෙදර ඉන්නේ?” සමරජීව ඇසීය.

එවිට කාන්තාව ඇතුල් කාමරයක් දෙස බලා කිසිවෙකුට හෝ කතා කළෙන්, පිජාමා ඇඳුමකින් සැරසුණු සුදු රැවුලකින් යුත් මැදි වයසේ මුස්ලිම් මිනිසෙකු කාමරයකින් එළියට ආවේය.

“ඇයි මහත්මයා” ඔහු කැඩුණු සිංහලෙන් ඇසුවේය.

“අපිට ගේ පරික්ෂා කරන්න ඕන.. ” කී සමරජීව රත්නවීරට නිවස පරික්ෂා කිරීම පටන් ගන්නැයි සංඥා කළෙන් රත්නවීර නිවසෙහි සාලය දෙසත් එහි වූ ඇතුල් කාමර දෙසත් මනා බැල්මක් හෙළුවේය. එහෙත් මුස්ලිම් ජාතිකයා එයට එකඟ වෙන බවක් පෙනෙන්නට නැත.

“මහත්තයා වොරන්ට් එකක් තියෙනවද?” ඔහු ඇසීය.

“වොරන්ට් ඕන වෙන්නැ...” කී සමරජීව ඔහු අභියස හිටගෙන සිටි මුස්ලිම් ජාතිකයාව අතින් පැත්තකට කරමින් නිවස තුළට ඇතුළු විය.

“මහත්මයා වොරන්ට් එකක් නැතිව ගේ වෙක් කරන්න බැහැ. යන්න ගිහින් වොරන්ට් එකක් අරන් එන්න” මුස්ලිම් ජාතිකයා යලිත් සමරජීව ඉදිරියට විත් හිටගත්තේය. ඒ මොහොතේ රත්නවීර නිවසේ සාලයට ඇවිත් සිටියෙන් කාන්තාවද ඔහු ඉදිරියට විත් ඔහුව නැවැත්වීමට උත්සහා කරන බවක් පෙනිණ. සමරජීව ඒ මොහොතේ මදකට නැවතුණේය. ඔහුගේ දෑස් තමා ඉදිරියේ සිටි මුස්ලිම් ජාතිකයා දෙසත් ඔහුට පිටුපසින් රත්නවීරට අවහිරයක් වෙමින් සිටි කාන්තාව දෙසත් යොමු විය.

“මෙය නම් සුබ පෙර නිමිත්තක් නොවනු ඇත” ඔහු සිතුවේය. ඔහුගේ දෑස ඒත් සමග නිවසෙහි ඇතුළාන්තයට ඇදින. ඔහුට පිටුපසින් ඔවුන් නිවසට ඇතුළුවූ දොරත් ඔහුගේ ඇස් ඉදිරියෙන් සාලයක් දකුණතින් තවත් කාමරයක දොරකුත් ඇත. වම්පසින් ඇත්තේ විවෘත කුස්සියක් සහ බැල්කනියකි. එයට නුදුරින්ම සාලයේ බිත්තිය අවසන් වන තැන තිර රෙද්දකින් වැසූ තවත් දොරක් ඇත. මේ සියල්ලම දෙසට ඇස් යැවූ සමරජීව “නවතින්නැයි” රත්නවීරට අතින් සන් කළේය. රත්නවීරද මොහොතකට නැවතුණේය.

“අර තමුන්ගේ කවුද?” ඔහු කාන්තාව පෙන්වා මුස්ලිම් ජාතිකයාගෙන් විමසුවේය.

“මගේ බිරිඳ” ඔහු කීවේය.

ඔහු එසේ කියද්දී සමරජීව එම කාන්තාව දෙස බලා සිටියේය. ඇය ඔහුටත් වඩා වඩාත් ළාබාල තැනැත්තියක් විය යුතුය. ඔහුගේ පපුව දෙසටම ගරා වැටුණු සුදු රැවුල් ගස් නිසාවෙන් ඔහු නිසැකවම වයස අවුරුදු පණහක පමණ කෙනෙක් විය යුතු මුත් ඇයගේ වයස අවුරුදු තිහක් පමණ වූ බාල තැනැත්තියක් විය යුතු යැයි සමරජීව සිතීය.

ඒත් සමගම සමරජීව ඔහුගේ ඉණෙහි වූ චෝකිටෝකිය අතට ගත්තේය. එහි බටනය ඔබා මුස්ලිම් ජාතිකයා දෙසත් කාන්තාව දෙසත් බැලූ ඔහු “වාසල බේකරියට යුනිට් එකක් එවන්නැයි” කීවෙන් රත්නවීර අසල හිටගෙන සිටි කාන්තාවගේ දෑස් එක වරම ක්‍රාසයෙන් විශාල වී ගියේය. ඇය හිස හරවා ඇයගේ සැමියා යැයි හඳුන්වා දුන් මුස්ලිම් තැනැත්තා දෙස බැලුවාය. ඔහුගේ දෑසත් ඒ මොහොතේ ඇය දෙසට එල්ල විය. ඔවුන් එකිනෙකා දෙස බලා සිටි මේ මොහොතේ රත්නවීර ඇයවත් තල්ලු කරමින් ඔහුගේ ඉදිරියෙහි වසා තිබුණු කාමරය දෙසට යැමට යන්න දැරුවේය. එහෙත් ඔහු අඩියක් ඉදිරියට තැබීමටත් පෙර ක්‍රියාත්මක වූ කාන්තාව රත්නවීරවත් තල්ලු කරගෙන එම කාමරයට දුව ගොස් දොර වසා ගත්තාය.

මුස්ලිම් ජාතික පිරිමියා එතැනම අඩපණ වූවාක් මෙන්ය. ඔහු තෝන්තුවෙන් මෙන් ගොස් එතැන වූ පුටුවක හිඳගත්තේය. සැරයන් රත්නවීර කාන්තාව විසින් වසා දැමූ කාමරය ඉදිරියට

ගොස් එම දොර විවර කිරීමට උත්සහා කළේය. එහෙත් නැත. ඇය එහි ඇතුළතින් අගුලු දමා ඇත්තාක් විය යුතුය.

“දොර හරින්න” ඔහු එයට තට්ටු කරමින් දොරට පා පහරවල් කිහිපයක් එල්ල කළේය. එහෙත් දොර විවර වූයේ නැත. සමරජීව ඔහුගේ ඉණේ වූ පිස්තෝලය අතට ගෙන එතැන මැරුණාක් මෙන් පුටුවෙහි වාඩිවුණු මුස්ලිම් තැනැත්තා වෙතට දික් කළේය.

“මොකක්ද මෙතැන වෙන්නේ” ඔහු කෑ ගැසුවේය.

මුස්ලිම් ජාතිකයා කිසිවක් කීවේ නැත. ඔහු බියපත් වූ දැසින් යුක්තව සමරජීව දෙස බලා මුමුණන්නට පටන් ගත්තේය. ඔහු මුමුණන්නේ කුමක්දැයි සමරජීවට වැටහුණේ නැත. ඒ නිසාම අමෝරාගත් තුවක්කුවද ඇතිව සමරජීව තවත් ස්වල්පයක් ඔහු වෙතට ළංවිය. ඔහුගේ කටහඬට වඩාත් ඇහුන්කන් දීමට උත්සහා කළේය.

“අල්ලාහු අක්බර්” ඔහු සෙමෙන් තොල් මතුවමින් සිටියි. ඔහු කරන්නේ කුමක්දැයි සමරජීවට වැටහුණේ නැත. ඔහු තුවක්කුව ඒ දෙසට අමෝරාගෙන සිටියදීම රත්නවීර දෙසට හැරිණ. රත්නවීර තවමත් කාන්තාව විසින් වසා දැමූ දොරට පයින් ගසමින් එය කඩා දැමීමට යන්න දරමින් සිටියි. මෙතැන සිදුවන්නේ කුමක් හෝ වේවා... එයින් දරුණු විනාශයක් වීමට යන බැව් සමරජීවට වැටහිණි. ඔහු තමාට පිටුපසින් ඇති නිවසේ දොර දෙස බැලීය. එය තවමත් විවර වී ඇත. කොටහේනේ සිට ඊළඟ කණ්ඩායම මෙතැනට පැමිණීමට තවත් පැය භාගයක්වත් ගත වනු ඇති බැව් ඔහු නිසැකවම දන්නේය. එහෙත් මෙතැන සිටීම නුවණට හුරු නොවේ. මුස්ලිම් ජාතිකයාගේ ආගම සිහි කිරීමත්, කාන්තාව කාමරයට ගොස් දොර වසා ගැනීමත් සමරජීවගේ මනස ක්‍රාසයෙන් පුරවා දැමීමට සමත් විය. ඒ නිසාම රත්නවීර දෙසට හැරුණු ඔහු....

“රත්නවීර...ඔතනින් අහකට වෙන්න” යනුවෙන් කෑ ගැසීය.

එහෙත් ගත වූයේ නිමේෂයකි. කාමරයට ගොස් දොර වසාගත් ගැහැනිය කාමරයෙන් පිටතට පැමිණියාය. ඇය සිරුර වැසෙන්නට බෝම්බ ඇටවූ උඩු කබායක් පැළඳ සිටියාය. එය දකිත්ම දොර අසල සිටි රත්නවීරව ක්‍රාසයෙන් වික්ෂිප්තව එතැනම බිම ඇඳ වැටිණ.

සමරජීව ඔහු අසලට දුව ගොස් ඔහුව එතැනින් ඉවතට ගැනීමට වැයම් කළේය. එහෙත් තවත් අඩියක්වත් ඉදිරියට තැබීමට ඔහුට හැකි වූයේ නැත. පුටුවට ඇඳ වැටුණු මුස්ලිම් ජාතිකයා එක් වරම පුටුවෙන් හිටගෙන "අල්ලාහු අක්බර්" යනුවෙන් කෑ ගැසුවේය. ඒ හඬටම එක් වූ ගැහැනියක් "අල්ලාහු අක්බර්" යනුවෙන් කෑ ගසන්නට පටන් ගත්තාය. ඒ නිමේෂයෙන්ම ඇය තම දෑත් ඉහළට එසවූවාය.

නිවස පුපුරමින් කළු දුළු වලාවක් ඉහළට නැඟින. වාසල මාවතම දෙදරවමින් බේකරි ගොඩනැගිල්ලේ උඩ තට්ටුවේ වහලය ගිනි ජාලාවකින් වැසී ගියේය. එම බේකරිය අවට ජීවත් වූ මිනිස්සු මරළතෝනි දිගෙන බෝම්බය පිපිරී ගිය ස්ථානයෙන් හැකි තරම් ඇතට දිව යෑමට වැයම් කළේය. නිවස තුළ කුමක් වූවාද, කුමක් පිපිරී ගියාදැයි ඔවුන් දන්නේ නැත. බෝම්බය පිපිරීමෙන් ඇතිවූ කම්පනයෙන් එතැන නවතා තිබුණු පොලිස් ජීප්ටයේ වීදුරු පවා සුන් වී ගියේය.

බෝම්බය පිපිරීමත් සමග වහලයෙන් විසිවී ආ කැඩී ගිය අතක කොටසක් එම ජීප්ටයේ බොනට්ටුව මත ඇඳ වැටිණ. කාල වර්ෂයෙන් දැවී ගොස් තිබුණෙන් එය කාගේ අතක්දැයි සිතා ගත නොහැක. එම අත බොනට්ටුවට වැටෙද්දී එයින් විසිවී ආ රුධිරය බිඳිගිය වීදුරුව හරහා විත් එහි ඩෑෂ් බෝඩය මත හින්දවා තිබුණු බෝතික්කි මතට වැටිණ. බෝතික්කාගේ මුහුණ එම රුධිර පැල්ලමින් වැසී යද්දී, මුළු වාසල වීදියම කුඹී ගලක්මෙන් ඇවිස්සී ගියේය. යුද්ධය පැවති කාලයේදී තිබුණු බෝම්බය බිය යළිත් ඔවුනට දැනෙන්නට වූ බවනම් සැබෑය.

මේජර් ලතිෆ් මොහොමඩ්

බෝම්බය පිපිරී විනාඩි කිහිපයක් ගත වෙත්ම කොටහේන පොලිස් ස්ථානයේ ප්‍රධාන පොලිස්පති සහ කොළඹ ත්‍රස්ත විමර්ශන ඒකකයේ නිලධාරීන් මෙම නිවස ඉදිරියට ආවෝය. වාසල පාර බේකරියට පිවිසෙන මාවත මුළුමනින්ම වසා දැමූ අතර එම විදියේ වැසියන්ට නිවසින් එළියට පැමිණීම පවා තහනම් කෙරිණ. කෙටි වෙලාවකින්ම "වාසල හංදියේ පාන් බේකරියක් තුළ සිදුවූ බෝම්බ පිපිරීම" ගැන මාධ්‍යයෙන් වාර්තා කිරීමට ගත්තෙන් වාසල විදිය සයිරන් හඬින්, විවිධ වාර්තාකරුවන් සහ ආරක්ෂක නිලධාරීන් රැගත් වාහන වලින් පිරී යන්නට විය. මේ අතර ආරක්ෂක අමාත්‍යාංශයෙන් ආ නියෝග මත මෙම බෝම්බ පිපිරුමේ පරීක්ෂණ ඒ වන විටත් ආරම්භ කර තිබිණ. ත්‍රස්ත විමර්ශන ඒකකයේ ප්‍රධානී ලාල් කුලරත්නත් කොළඹ අපරාධ විමර්ශන ඒකකයේ පොලිස්පති ඩී.අයි.ජී සේන කොළඹගේත් එතැනට පැමිණ සිටි බැවින් ඉහළින් ආ ඇමතුම් වලින් ඔවුන්ගේ ජංගම දුරකථන විටින් විට නාද දෙන්නට විය. සියල්ලම මේ ආකාරයෙන් සිදුවෙද්දී කොළඹ ත්‍රස්ත විමර්ශන ඒකකයේ ප්‍රධානී ලාල් කුලරත්නට ආ ඇමතුමක් නිසා ඔහු දුරකථනයක් කන් තබාගෙන ගොස් විදියේ එහා පස වූ ජේමන්ටුවක හිටගත්තේය.

"ඔව් සර්, අපි දැනටමත් පරීක්ෂණ පටන් අරන් තියෙන්නේ" ඔහුගේ වචන වල ඇත්තේ සංවරකමකි. ඒ නිසැකවම ඔහුටත් ඉහළ ප්‍රධාන පෙළේ නිලධාරියෙකු විය යුතුය.

"මේ ප්‍රහාරයත් 'ව්‍යාඝ්‍රයත්' අතර සම්බන්ධයක් තියෙනවද?" එහා පසින් ඇසීය.

ලාල් කුලරත්න ජේමන්ටුවේ සිට දුමාරය විහිදුවන නිවෙස දෙස බලාගෙන කල්පනා කරන්නට ඇත.

"වෙනත් පුළුවන් සර්" ඔහු කීවේය.

"හරි... මට ඉක්මනට මේ පිපිරීමේ වාර්තා එවන්න, ඒ වගේම මාධ්‍ය ගැන බලාගන්න කිසිම තොරතුරක් පිටට යන්න දෙන්න එපා, විශේෂයෙන්ම ව්‍යාග්‍රයා ගැන... මේ මෙහෙයුම අවසන් වෙනකන් අපි ප්‍රවේසම් වෙන්න ඕන. උඩින් එන බලපෑම් මට

පාලනය කරන්න පුළුවන්... තමුන්ගේ හොඳම නිලධාරීන්ව මේ පරීක්ෂණ වලට දාන්න” කී තැනැත්තා මඳ වෙලාවක් නිහඬව සිට යළිත් කතා කළේය.

“ලාල්... මේ බෝම්බය ඔවුන්ට වාසියක් වෙන්න පුළුවන්. ඒ නිසා ව්‍යාග්‍රයාව අපි ඉක්මනටම සොයා ගත යුතුයි”

“හරි සර්” ලාල් කුලරත්න එය සෘජුවම කීවේය. එහෙත් සමගම ඇමතුම අවසන් විය. ලාල් ගේ දෙනෙත් තවත් මොහොතක් ගිනි ගෙන දැවෙමින් තිබුණු බේකරිය දෙසට යොමුවිය. ගිනි නිවන වාහන ඒ වන විටත් ස්ථානයට පැමිණ තිබුණෙන් ඔවුන් ලඟි ලඟියේ තම රාජකාරී පටන් ගෙන ඇත. ඒ අතර පොලිසිය විසින් ආවරණය කර තිබුණු කොටසෙන් පිටත සිටින මාධ්‍යවේදීහු මෙම සිදුවීම සජීවීව ඔවුන්ගේ මාධ්‍ය ස්ථාන කරා යවමින් සිටිති. එය දැකීමෙන් ලාල්ගේ මුහුණ මැලවී ගියේය.

“පිස්සු බල්ලෝ” කෝපයෙන් කෙදිරු ඔහු වට පිට බලා තම අතින් සාක්කුවේ තිබුණු කුඩා නොකියා වර්ගයේ පැරණි දුරකථනයක් එළියට ගෙන එයින් ඇමතුමක් ගත්තේය.

“ලකීග් ඔයා දැන් කොහේද?” ඔහු ඇසුවේය.

එයට එහා පසින් පිළිතුරක් ලැබුණෙන් ඔහු දුරකථනය යලි ප්‍රවේසමෙන් තම සාක්කුවේ බහාගෙන යළිත් පිපිරුම සිදුවූ ස්ථානයට යන්නට විය.

මේජර් ලකීග් මොහොමඩ්, මුලින්ම කොළඹ නාකොටික් මූලස්ථානයට අනුබද්ධව සේවය කළ පොලිස් අපරාධ විමර්ශන ඒකකයේ සිටි නොම්මර එකේ නිලධාරියෙකි. නාකොටින් දෙපාර්තමේන්තුවේ සිටි කාලයේ ඔහු කොළඹ මත්ද්‍රව්‍ය ජාවාරම් කරුවන්ගේ මාරයා බවට පත් විය. ඒ නිසාම පාතාලය තුළ ඔහුව මාරයා නොහොත් “ඩෙවිල්” ලෙස ජනප්‍රිය විය. එම කාලය තුළ මත්ද්‍රව්‍ය ජාවාරම් කරුවන් විස්සකට අධික ප්‍රමාණයක් “නොහඳුනන තුවක්කු කරුවෙකුගේ” ප්‍රහාරයන්ගෙන් ජීවිතක්ෂයට පත් වූ අතර මේ නිසාම පාතාලය මේජර් ලකීග් මොහොමඩ්ගේ නම ඇසීමෙන්ම පමණක් වෙවුලන තත්වයට පත් විය. එය මරණ

විස්සකින් පමණක් නැවතුනේ නැත. මත්ද්‍රව්‍ය සේම ඔහු පාතාලය දඩමීමා කිරීමේ රාජකාරියත් කරගෙන ගියේය. එකල කොළඹ - බිලුමැන්ඩල්, කිඹුලා ඇළ, තොටළඟ, පංචිකාවත්ත සහ කොස්ගස් හන්දිය යන ප්‍රදේශ හිතියට පත් කරමින් විරාජමානව සිටි පාතාල කල්ලි සාමාජිකයින් බොහෝමයක්ම අත්අඩංගුවට ගෙන දින කිහිපයක් තුළ ඔවුන්ගේ අවසන් කටයුතුත් කාටත්ම භොරා සිදුකොට අවසන් කළේය. මේ නිසාම නාකොට්ක් සහ අපරාධ පරීක්ෂණ දෙපාර්තමේන්තුව තුළ මේජර් ලතිෆ් යනු කිසිවෙකුටත් සම කළ නොහැකි එදා මෙදා තුළ බිහිවූ අසමසම පොලිස් නිලධාරියෙකු බවට පත් විය. ඔහු බොහෝ විට අදාශ්‍යමාන විය. පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුව තුළ පවා ඔහු "වෙඩික්කරුවා, යක්ෂයා, නාකොට්ක් ලතිෆ්" යන නම් වලින් ජනප්‍රිය වුවත් බොහෝමයක් නිලධාරීන් පවා ඔහුව සියැසින් දැක තිබුණේ හෝ ඔහුව මුණගැසී තිබුණේ නැත.

මේ හේතුව නිසාම පොලිස් මත්ද්‍රව්‍ය නාශක අංශයෙන් පසුව ඔහුව එස් ටී එෆ් නොහොත් විශේෂ කාර්ය බලකායේ ක්‍රස්ත විමර්ශන ඒකකයට බඳවා ගත් අතර එතැන් සිට ඔහු සම්පූර්ණයෙන්ම "සෙවනැල්ලක්" බවට පත් විය. ඔහු සම්බන්ධතා පැවැත්තුවේ තම මෙහෙයුම් වලට අදාළ වූ ප්‍රධාන තනතුරු දරන නිලධාරීන් කිහිප දෙනෙකු සමග පමණි. ලාල් කුලරත්න එයින් එක් අයෙකි. ඔවුන් මේ වන විටත් අයි එස් සංවිධානයේ ප්‍රබල ක්‍රස්තයෙකු වූ "ව්‍යාඝ්‍රයා" ලෙස නිර්නාමික නමින් හැඳින්වූ ශ්‍රී ලාංකිකයෙකු පිළිබඳව පරීක්ෂණ ආරම්භ කොට තිබිණ. මෑතකදී ඉන්දියාවේ රෝ සංවිධානයෙන් ලද ඔත්තුවකට අනුව "ව්‍යාඝ්‍රයා" මේ වනවිටත් ලංකාවේ සැඟව සිටියි.

කාලය පැය භාගයක් පමණ ගත වී ගිය තැන එතැනට පැමිණි කළු පැහැ ජීප් රථයකි. එය බෝම්බය සිදුවූ ස්ථානයේ නතර වෙත්ම ලාල් කුලරත්නගේ දෑස් එක එල්ලේම ඒ දෙසට යොමු විය. පිපුරුමෙන් හටගත් ගින්න මේ වන විටත් සම්පූර්ණයෙන්ම නිවා දමා තිබුනෙන් ඔහු අනිකුත් පොලිස් නිලධාරීන් සමග නිවෙස තුලට යෑමට සූදානම්ව සිටියේය. එහෙත් නැවැත්වූ ජීප් රථය නිසාවෙන් මොහොතකට නැවතුණු ඔහු එයින් බැස එන "මේජර් ලතිෆ්" ව මුණ ගැසීමේ අටියෙන් බලාගෙන සිටියේය.

ජීප් රථයෙන් පැමිනියේ විදේශිකයෙකු මෙන් පැහැපත් සුදු සමක් ඇති, අඩි හයක පමණ උසක් තිබුණු දැඩි ශරීරයකින් යුක්ත වූ අයෙකි. ඩෙව්නිමකින් සහ ටී ෂර්ටයකින් සැරසී සිටි ඔහු හිසෙහි "ස්පෝට්ස්" වර්ගයේ කැප් තොප්පියක් දමාගෙන සිටියේය. ඔහු පැළඳ සිටි අවිකන්තාඩිය යටින් වූයේ මුළුමනින්ම මුඩු කරන ලද පැහැපත් මුහුණකි. ඔහු සෘජුය, දැඩි ප්‍රතාපවත් බවකින් යුක්තය. ඔහු ජීප් රථයෙන් බසිත්ම ඔහුට එහා පසින් තවත් නිලධාරියෙක් බැස ගත්තේය. ඔහුද මේජර් ලතිග් මෙන්ම සිවිල් ඇඳුමින් සැරසී සිටි නිලධාරියෙකි. එහෙත් ලතිග්ට වඩා කොට තලෙලු සමක් ඇති අයෙකු වූ ඔහු සෘජු බැල්මකින් තමා ඉදිරියෙහි ඇති පිපිරී ගිය ගොඩනැගිල්ල දෙසත් දැස් යොමුකරමින් ලතිග් සමගම ලාල් කුලරත්න අසලට පිවිසියේය.

ඔවුන් එකිනෙකාට අතට අත දුන්නෙවත්, එකිනෙකා සමග කතා කළේවත් නැත. ඒ වෙනුවට ලාල් කුලරත්න එතැන සිටි හමුදා සෙබලෙකුගෙන් ගත් "දුම් ආවරණ" යක් ඔහුගේ මුහුණේ පැළඳ ගත්තේය. ඒ ආකාරයේම තවත් ආවරණ දෙකක් තමා අසලට පැමිණි නිලධාරීන් දෙදෙනාට දුන්නෙන් ඒවත් පැළඳගත් ලතිග් සහ අනිත් නිලධාරියා ලාල් කුලරත්න සමගම නිවෙස තුළට පිවිසියේය.

RDX

ඔවුන් පිවිසි බේකරියේ උඩු මහල් නිවෙස මුළුමනින්ම පිපිරුමෙන් විනාශ වී ඇත. එහි බෝම්බය පුපුරා ගියා යැයි සිතිය හැකි ස්ථානය වල ගැසී ඇති අතර එතැන සිට බැලූ විට එම වලට යටින් ඇති බේකරියේ පළමු මහල දැක ගත හැක.

"මේක E4 වෙන්න බැහැ" ලාල් කුලරත්න ඒ දෙස බලාගෙන කීවේය.

"RDX" ලතිග් පැවසුවේය.

RDX මෙතෙක් ලංකාව තුල පිපුරුම් වලින් හමුවූ ද්‍රව්‍යක් නොවීය. එල්ටීටීඊ ත්‍රස්ත්‍රයින් E4 පුපුරණ ද්‍රව්‍ය වැඩිපුරම භාවිත කළ නිසා කොළඹ පුපුරා ගිය බොහෝමයක් බෝම්බ E4 වර්ගයේ ඒවා වූවේය. එසේ නොමැතිනම් මරාගෙන මැරෙන ප්‍රහාරවලදී ඔවුන් භාවිත කළේ ඊට වඩා සැහැල්ලු ද්‍රව්‍යක් වන "TNT" වර්ගයයි. එහෙත් RDX

නමින් හැඳින්වූ මෙම පුපුරණ ද්‍රව්‍ය ඊටත් වඩා 1.5 ක ගුණයකින් හානියක් කළ හැකි ප්‍රබල පිපිරුම් භාවිතයකි. ලතින්ගේ මුවින් පිටවූ RDX නම ඇසෙන්නේ ලාල් එතැනම හිටගත්තේය. RDX ලංකාවට ගෙනැවිත් ඇත්තම් එහිත් සිදුවන පිපිරුම් එසේ මෙසේ පිපිරුම් නොවනු ඇත. මේවා අනිත් පුපුරණ ද්‍රව්‍යයට වඩා බරපතලය. එයින් වන හානිය සුළු පටු හානියක් නොවේ. මරාගෙන මැරෙන ප්‍රහාරයකට මෙවන් අති ප්‍රබල පිපිරුම් ද්‍රව්‍ය භාවිතා කළහොත් එයින් ජීවිතක්ෂයට පත් විය හැකි මිනිසුන් ප්‍රමාණය සංඛ්‍යාත්මක වශයෙන් ඇස්තමේන්තු කිරීමට පවා නොහැක.

ලාල් කුලරත්න මොහොතක් කල්පනා කරන්නට විය. මෑතකදී සිදුවූ ඉන්දියාවේ ජම්මු IAF බේස් ප්‍රහාරයට භාවිත කළේද RDX අති ප්‍රබල පුපුරණ ද්‍රව්‍යයයි.

“අයි එස්” ඔහු ලතින්ට ඇසෙන සේ මිමුණුවේය.

ලතින් කිසිවක් කීවේ නැත. එය ඔහු ඒ වන විටත් දැන සිටියෙන් තමන් නොදන්න යමක් දැන ගත හැකිදැයි සිතන්නාක් මෙන් ඔහු වට පිට බැලීය. ඔහුගේ පාදයන් අසලම පිළිස්සී ගිය මළ සිරුරු කිහිපයක්ම වැටී ඇත. එහිත් එකක උඩු කය මුළුමනින්ම දැවී අළු වී ගොස් තිබුණත් එහි එක් පාදයක වූ පොලිස් සපත්තු කුට්ටම නිසාවෙන් එය නිසැකවම මෙම නිවස පරීක්ෂා කිරීමට පැමිණි පොලිස් නිලධාරියෙකුගේ විය යුතු යැයි හඳුනා ගත්තේය. එයට නුදුරින් වූ අනිත් මළ සිරුරු දෙකම සම්පූර්ණයෙන්ම දැවී අළු වී ඇත. එතැනම අඩි කිහිපයක් නුදුරෙන් කාන්තාවගේ හිසක් දැවී ගිය පුටුවක් මතට වැටී ඇත. ඒ දෙස බැලූ ලතින් එයට ඇගිල්ල දිගු කොට

“සුයිසයිඩර්” යැයි කියෙන් එතැන සිටි අනිත් නිලධාරීන්ගෙන් දෙනෙත් එම හිසට යොමු විය. කාන්තාවගේ කොණ්ඩය වූ නිසාවෙන් එය කාන්තා හිසක් යැයි කිව හැකි මුත් එය සම්පූර්ණයෙන්ම විරූපී වී ඇත. ඒ අතරම ලතින්ගේ දෑස් එතැන වූ කාමරය වෙතට ගියේය. කාමරයේ දොර මුළුමනින්ම ගැලවී වෙන් වී ගොස් ඇත. පොළොවේ සෑදී තිබුණු ආවාටය කාමරය ඉදිරියේ වූ එකක් නිසාවෙන් කාමරය ගැන ඔහුගේ අවධානය වඩාත් යොමු වන්නට විය. ඔහු තමා අසල වූ අනිත් නිලධාරීන්

සමග එම කාමරය අසලට ගොස් හිටගත්තේය.

ගින්නෙන් නිවසේ ඉදිරිපස කොටසට බරපතල හානි සිදුවී ඇති මුත් එහි කාමරය ඇති කොටසට ඒ තරම් හානියක් වී නැත. ලතින් කාමරය තුළට ගියේ නැත. ඒ ඉදිරියේ සිට කාමරය දෙස මනා බැල්මක් හෙළු ඔහු ඒ වන විටත් පැමිණෙමින් සිටි රස පරීක්ෂකයින් දෙස බලා "මේ කාමරය බලන්න" යැයි පවසා එතැනට අඩි කිහිපයක් ඇතින් වූ අතින් කාමර දෙක දෙසත් බැල්මක් හෙළුවේය. නිදන කාමර ලෙස භාවිත කළා යැයි සිතිය හැකි එම කාමර දෙකත් එතරම් හානියකින් තොරව නිරූපිතව ඇත. ඔහු කාමර තුළට ඔප්ව දමා එතැනම ඉදිරියේ වූ බැල්කනිය දෙසට ඇවිද්දේය. එම බැල්කනිය වාසල මාවතට යාවෙන මහා මාර්ගයට මුහුණලා නිවස ඉදිරිපස කුඩා කොරිඩෝවක් මෙන් සාදා තිබිණ.

බැල්කනියට ආ ලතින් තම මුහුණේ වූ ආවරණය ඉවතට ගෙන හොඳ හුස්මක් ඉහළට ඇද ගත්තේය. මෙතැන සිට බැලූ විට ප්‍රධාන මාර්ගයත් එම මාර්ගය දෙපසේ ඇති නිවාස සමූහයත් එක පේළියටම දැක ගත හැක. එම නිවාස පේළිය හරහා දෙනෙත් රැගෙන ගිය ඔහු එක් වරම බේකරිය ඉදිරියේම වූ ගරාජයක් ළඟ ඇස් නතර කළේය. මෙය "බජාජ්" ත්‍රිවිල් රථ අලුත්වැඩියා කරන තැනකි. එතැන පේමන්ටුවෙහි කොල්ලන් දෙදෙනෙකු ත්‍රිවිල් රථයක් අලුත් වැඩියා කරමින් සිටින අතර, එම ගරාජයට එහා පසින් ඇත්තේ කුඩා ප්‍රමාණයේ සිල්ලර කඩයකි. ඒ දෙස වික මොහොතක් බලා සිටි ලතින් බැල්කනියෙන් යලිත් සාලයට විත් එතැනින් පහතට යන පඩි පෙළ දෙසට හැරුණේය.

"ලතින්" එක් වරම ඔහුට ඇසුණේ ලාල් කුලරත්නගේ කටහඬයි. ඔහු නතර විය.

නිවසේ තැන් තැන්හි තවමත් දුමාරයන් නැගෙයි. නිවෙස් පොළොව ගිනි නිවන හටයන් විසින් ඉසින ලද වතුරෙන් පිරී ගොස්ය. උඩු සිලිමේ සිට පවා ජල බිඳු පහතට වැටෙයි. ඒ අතරින් ලතින් ඉදිරියට ආ ලාල් ඔහු අසල හිටගත්තේය.

"ලතින්... ඔයා මේක බාරගන්න..."

ලතින් එයට කිසිවක් කීවේ නැත. හිස ඉහළටත් පහළටත්

සෙලවූ ඔහු යළිත් පඩිපෙළ දෙසටම හැරුණේය.

ඔහු පඩිපෙළ දිගේ ජේමන්ටුවටත් එතැනින් මාර්ගයට එහා පසින් වූ ගරාජය දෙසටත් එන්නට විය. මෙය කුඩා කාමර කැල්ලක අටවා ගත් ගරාජයක් වූ නිසා එහි ඇතුළත එතරම් ඉඩක් නොවීය. ඔහු එතැනට ගොස් ගරාජය ඉදිරියේ හිටගත්තේය. ඔහුගේ දෑස් ගරාජයේ නම ගැසූ බෝඩය අසලම ඇති සිසිට්ටි කැමරාව දෙසට යොමු වී ඇත.

“මේක වැඩද?” ඔහු ගරාජයේ වැඩ කරමින් සිටි කොල්ලෙකු දෙස බලා ඇසීය.

හන්නාඳුන හොම්මරයක් කොළඹ කොටහේන ජිත්තුපිටිය.

කොටහේන මංසන්ධියෙන් හැරී උඩට ගිය විට කොච්චිකඩේ පටුමගත්, එතැනින් ඇතුළට යද්දී ජිත්තුපිටිය ජනාවාසයත් හමුවෙයි. ජිත්තුපිටිය කොළඹ නගර සීමාවේ පිහිටි ජනාකීර්ණම ස්ථානයක් වූයෙන් එහි මුස්ලිම් සහ දමිළ මිනිස්සු බහුලවම වාසය කළෝය. ජිත්තුපිටියේ ඇති ශුද්ධ වූ ශාන්ත අන්තෝනි ප්‍රතිමාව අසලින් හැරුණු විට ඒ ආසන්නයේම ඇති කෙටි මුඩුක්කු පේළියකි. මේ මුඩුක්කු දෙපස පැල්පත් නිවාස බොහෝමයක් තිබෙන අතර ඒවා කොළඹ නගරයේම ඇති දුගී පැල්පත් ගොන්නට අයත් ඒවා විය. ඒවායේ ජීවත් වූ බොහෝමයක් පිටකොටුවේ කුලී වැඩ කරමින් දිවි ගැට ගහ ගන්නවුන්ය. එසේම හෙරොයින් සහ කුඩු ජාවාරමද මෙම මුඩුක්කු තුළ ගජරාමෙට කෙරීගෙන ගියේය. එහෙත් ඒවා පොලිස් මෙහෙයුම් වලදී හසුවූයේ නැත. පාතාලයේ ප්‍රබලයින් සේම දේශපාලන ප්‍රභූවරුන් පවා මෙම මුඩුක්කු වල සිටි ජාවාරම්කාරයින්ව ඔවුන්ගේ ආධිපත්‍යයට නතුකරගෙන සිටියෙන් පොලිස් මෙහෙයුම් ආරම්භ වීමටත් පෙර ඔවුන්ට හොර පාරෙන්ම මාරු වී යෑමට හැකියාව ලැබිණ.

කොටහේන වාසල පටුමගේ බෝම්බය පිපිරී පෑ භාගයක් යෑමටත් පෙරාතුව මෙම මුඩුක්කුවේ තිබුනු ලැලි නිවසක ජීවත්

වූ කාන්තාවකගේ ජංගම දුරකථනයක් නඳ දීමට පටන් ගත්තේය. ඇය එය අතට ගෙන බැලීය. එහි ඇත්තේ "නන්නාඳුනන නොමීමරයක්" වූ බැවින් එය කුමක්දැයි හොඳින්ම හඳුනා ගත් ඇය නිවසේ කාමරයක් තුළට දිව ගියාය. මෙම කාමරය අන්ධකාරයේ ගිලී තිබුණු කාමරයක් වූ අතර ඇය කාමරයට දිව යද්දී එතුළ ඇඳක් මත නිදියමින් සිටි තවත් කාන්තාවක් ලඟි ලඟියේ නැගිටගත්තාය. එම කාන්තාව අසලටම ගිය ඇය එකෙනෙකාට ඇසෙන පරිද්දෙන් දුරකථනය ඔවුන්ගේ කන් අසලට තබා ගත්තාය.

"අස්සලාමු අලෙක්කුම්" එක් තරුණියක් මිමිණුවාය.

"වඅලෙය්කුම් සලාම්" එහා පසින්ද ඇසුණේ තවත් කාන්තාවකගේ කටහඬකි.

ඉන්පසු කෙටි නිහැඬියාවක් පැතිර ගිය අතර එහා පසින් ආ කාන්තා හඬ යළි කතා කරන්නට පටන් ගත්තාය.

"සුඟි ළඟද?"

"ඔව්" තරුණිය තමා ඉදිරියේ ඇඳෙහි වාඩි වී සිටි අනෙක් කාන්තාව දෙස බලාගෙන පැවසීය.

"සුඟි මුබාරක් අසාර්ථකයි. ඒ ගැන නායකතුමා කණගාටුවෙන් ඉන්නේ, ඒ නිසා ඔය දෙන්නගේ විවාහ ගිවිස ගැනීම හෙට පාන්දර තුනට. මනමාලයා පාන්දර දෙකයි තිහට අත්තෝනී පිළිමය ළඟට පැමිණෙයි, පිටත් වෙන්න ලැස්තිවෙන්න"

එහා පසින් එක දිගටම කියාගෙන ගියාය. ඉන්පසුව යලිත් කෙටි නිහැඬියාවක් පැතිර ගිය අතර පණිවිඩය එතැනින් අවසන් බැව් දැනගත් තරුණිය "කුදා හඟිස්" යනුවෙන් මිමිණුවාය.

"කුදා හඟිස්, ස්වර්ගය ඔබ වෙනුවෙන් සුදානම්, නායකතුමාගේ ආශිර්වාදයත් ඔබ සමග" එතකින් ඇමතූම විසන්ධි විය.

දුරකථන තිරයෙන් නික්මුණු කෙටි ආලෝක කදම්භය එම ඇමතූමත් සමගම නිෂ්ක්‍රීයව ගියෙන් කාමරය සම්පූර්ණ අන්ධකාරයේ වෙළී ගියේය. එහෙත් කාමරේ සිටි තරුණියන් දෙදෙනා එකිනෙකා දෙස බලාගෙන සිටියෝය. ඔවුන් කිසිවක් කීවේ නැත. ඔවුන් කළේ අන්ධකාරයේම එකිනෙකා දෙස බලා සිටීම පමණි.

ටික මොහොතක් ගත වී ගියේය. එක් කාන්තාවක් ඇය හිඳ සිටි තැනින් නැගිට කාමරයේ වූ කුඩා විදුලි ලාම්පුව දැල්වීය.

“ඡිහාරා අපි දැන් සූදානම් වෙන්න ඕන නායකතුමා අපි ගැන බලාපොරොත්තුවෙන් ඉන්නේ” ඇය ඇඳ මත හිඳ සිටි තරුණියට කීවාය. ඇය වයස අවුරුදු දහ අටක් පමණ වූ කෙල්ලකි. ඇයගේ දෑස් මේ මොහොතේ බිමට නැවී තිබිණ. කුමක් හෝ දරුණු වේදනාවකින් ඇයගේ හදවත දැවී ගොස් ඇත. මේ නිසාම ඇය ඉදිරියේ හිටගෙන සිටි කාන්තාව ඇය අසල ඇඳ උඩම හිඳගත්තාය.

“ඡිහාරා අද තමයි දවස අපි මෙතෙක් කල් බලාපොරොත්තුවෙන් හිටි දවස”

අවුරුදු 15කට පෙර සිංහල මුස්ලිම් කෝලහාල ඇතිවී තිබුණු “දිගහ” ප්‍රදේශය.

කොළඹ ගෝල්ෆෙස් පිටියෙහි ඉස්ලාමීය අන්තවාදී සංවිධානයකට එරෙහිව පැවැත්වූ විරෝධතා ව්‍යාපාරයකි. “අන්තවාදී පාසැල් වහා හකුලා ගනිව්” යනුවෙන් නම් කර තිබුණු මෙම විරෝධතා ව්‍යාපාරයට සිංහල මිනිස්සු බොහෝමයක් එක් වී සිටියෝය. ගෝල්ෆෙස් පිටියෙහි ඉදිකර තිබුණු විශාල වේදිකාවකට ගොඩ වූ මව්බිම වෙනුවෙන් පෙනී සිටි විවිධ කණ්ඩායම් වල ප්‍රධානීන් මෙම අන්තවාදී සංවිධාන විසින් මේ වෙද්දින් ඉදිකර ඇති පල්ලි සහ පාසල් ගැනත්, එයින් ලාංකීය සමාජයට සිදුවන හානිය සහ අපකීර්තිය ගැනත් ප්‍රසිද්ධ දේශනයක් කළෝය. ඒ අතර සිංහල ප්‍රජාව කුළ දැඩි ආදරයක් සහ ගෞරවයකින් වේදිකාවට ගොඩ වූ ප්‍රධාන පෙළේ දේශපාලයකයෙකුද ඔහුගේ අදහස් ඉදිරිපත් කරන්නට පටන් ගත්තේය.

“හිතවතුනි, අල් හාසා කියන්නේ අරාබියෙන් මුදල් අරගෙන යැපෙන සංවිධානයක්, ඔවුන් කරන්නේ කුරාණයට කිසිසේත්ම අදාල නොවන අන්තවාදී ඉගැන්වීම් මිනිස්සුන්ගේ ඔළුවට දාන එක. මේවායෙන් බිහිවෙන්නේ මේ රටට ආදරය කරන මිනිස්සු නෙමෙයි, අරාබියට ආදරය කර එවුන්. උන් ලොකු වුනාම

මොකක්ද කරන්නේ? උන් තමයි අරාබිය කියන කියන පදේට නටන්නේ, අරාබියෙන් කිව්වොත් ලංකාව පුපුරවලා දාපල්ලා කියලා, ඒ අන්තවාදයෙන් ඔළුව පුරවගත්තු එවුන් ඒක කරන්නත් මැලි වෙන්නෑ, ඔන්න ඔහොමයි අනාගතයේ මේ රට වලපල්ලට යන්නේ, මේ රට අරාබියේ තවත් අතකොළුවක් වෙන්නේ, ඒ නිසා අපි මේක දැන්මම මේ මොහොතෙම නතර කළ යුතුයි. අපේ දේශපාලනයේ ලොකු පුටුවල ඉන්න කොන්ද පණ නැති හාල්පාරුවන්ට ඒක නවත්තන්න බැරිනම් මේ රටට ආදරයක් තියෙන සිංහල මිනිස්සු විදියට අපිවත් ඒක නවත්තන්න පෙරමුණ ගත යුතුයි”

ඔහු එසේ කියත්ම වේදිකාව පාමුල සිටි විරෝදාර රට ජාතියට ඉමහත් කැක්කුමක් ඇති සිංහලයෝ අත්පොළසන් දෙන්නට පටන් ගත්තෝය. ඔවුන්ගේ රුධිරය එම කතාවෙන් උණුසුම් වෙන්නට ඇත. ඔවුන්ගේ සිත් තුළ ජාත්‍යාලය පොපියන්නට ඇත.

එපමණකි, එතැන් සිට පහරදීම් ආරම්භ වන්නට පටන් ගත්තේය.

මුලින්ම කොළඹ කේන්ද්‍ර කොටගෙන ප්‍රහාර මාලාවක්ම දියත් විය. ඒවායින් කොළඹ නගරයේ තිබූ මුස්ලිම් පල්ලි කිහිපයකටම පහර වැදිනි.

කොළඹින් නතර නොවූ මෙම විරෝධතාව එයින් පිටත වූ නගරයන්ටත් ඇදී යද්දී ඒවායේ හානිය දරුණුවටම දැනුණේ මුස්ලිම් ජනතාව බහුලවම වාසය කළ අම්පාර, ත්‍රිකුණාමලේ වැනි ප්‍රදේශ වලටය. එයින්ම වඩාත්ම දරුණු බේදවාචක බෝහෝමයක් දිගනේදී සිදුවිය.

ඉස්ලාමීය දේවස්ථාන ගැන කෝපයට පත් වී සිටි විප්ලවකරුවන් දිගන මජ්ඣාදිත් පල්ලියට කඩා වැදිණ. රටේ සෑම තැනම පල්ලි වලට ප්‍රහාර එල්ල වෙද්දී මුස්ලිම් ජනතාවත් ඔවුන් දේවත්වයෙන් පුදන පුද භූමිය ආරක්ෂා කරගැනීම සඳහා සටන් කිරීමට සූදානම් ව සිටියෝය. මුස්ලිම්වරුන් බහුලව ජීවත් වූ ප්‍රදේශවලදී එය පහසු එකක් වුවත් සිහල ප්‍රජාව වැඩිවූ තැන් වල එය ලේසි එකක් නොවීය. දිගන ජීවත් වූයේ මුස්ලිම්වරුන් අතළොස්සක් පමණි. සිහලුන් මජ්ඣාදිත් පල්ලියට කඩා වැදෙද්දී එහි ජීවත් වූ අතළොස්සක් වූ පිරිසෙකුත් පල්ලිය පාලනය කළ මව්ලවි සහ